

er saadan, vil jeg yderligere understrege det; for det er, tror jeg, det rigtige, at de forskellige Midler skal anvendes alle paa en Gang, og at man straks skal indslaa det hurtigste Tempo, man mener at kunne indslaa. Om det bliver noget for hurtigt, gør ingen Skade; man vil altid kunne sætte det ned. Derimod vil en betydelig Del af Virkningen tabes, hvis man først lidt efter lidt sætter Tempoet op.

Finansministeren (N. Neergaard): Jeg vil svare det ærede Medlem med at sige, at jeg tror, jeg har givet Svaret paa hans Spørgsmaal, idet det, jeg sagde, netop var, at de Midler, som det nu for Tiden kan anses for tilraadeligt at bruge, bør føres frem samlet, som et Led i en samlet Plan.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Drachmann): Den højtærede Finansminister fremsatte som den første Anke mod vort Lovforslag, at det mindede ham om et Program. Det er netop rigtigt, fordi vi har savnet et Program i denne Situation, og vi har derfor fremsat et Lovforslag, der nødvendigvis maa minde om et Program. Og det er rigtigt, som den højtærede Finansminister sagde, at det maa gennemgaa en større Bearbejdelse for at blive anvendeligt i Praksis. Men jeg har allerede paa-peget — og ogsaa det ærede Medlem Hr. Korsgaard har forleden fremhævet dette —, at vi har ikke haft den til denne Udarbejdelse nødvendige Hjælp fra vor fortrinlige Centraladministration, en Hjælp, som selvfølgelig ikke kan undværes ved en Lovgivning af denne Art. Men i øvrigt maa jeg henvise til, at Lovforslaget, skønt det er saa ukompliceret affattet, dog meget nær holder sig til det norske, hvor man straks gik til Gennemførelse af Foranstaltningerne med de eventuelle Mangler og Ulemper, det har, for senere at revidere dem, saaledes som det nu er sket i Toldkommissionens Indstilling, som netop er til Forhandling i det norske Storting, samtidig med at dette høje Ting overvejer tilsvarende Tanker her.

Den højtærede Minister indvendte som en Anke mod vort Forslag om Optrækning af Toldsatserne efter Guldparitet, at dette var at forlade den danske Krone, og at herved vilde man føre en ny Værdimaaler ind i Stedet for vor Krone. Det er rigtigt, at vi for at faa Guldprocenten frem har maattet sætte Kronen i Forhold til Dollaren; men dette betyder kun, at Dollaren er Udtrykket for Guldets Pris. Gullet er i denne Forbindelse en Vare som enhver anden Vare, og efter denne Vare har jo de

forskellige Tal og Priser her i Landet rettet sig; mindst for Embedsmændenes Lønningers Vedkommende, mest for Forbruget. Jeg forstaar ikke, at den højtærede Finansminister kan have nogen Indvending i saa Henseende. Det vilde forekomme mig lige saa berettiget at sige: Vi kan ikke være bekendt som Nation nu at give 20 Ø. for at køre i Sporvogn i Stedet for før 10 Ø. Thi det er dog væsentlig det samme — idet det er en Forskydning i Henhold til Vareprisniveauet, altsaa ogsaa til Gullet som Vare betragtet —, der ligger bag de Tanker, der er fremsat i Lovforslaget om at føre disse forskellige 5, 10 og 20 Ører pr. kg eller Vægt- eller Stykkenhed i Toldloven op til, om jeg saa maa sige, Dagskursen.

Jeg er derimod ganske enig med den højtærede Finansminister i hans Bekymring for at faa en saadan Værdimaaler ind i vort Samfund; men det giver sig rigtignok Udslag i en anden Retning ved den Bevægelse, som nu gaar ud paa at søge bort fra den danske Krone og gaa over til Sterling og Dollar. Jeg tror, det var bedre at se at forebygge dette, at føre sine Toldsatser à jour, saaledes som de fleste andre Priser og Størrelser er ført à jour, end at anvise Folket de samme Veje, som er blevet betraadt i Tyskland og andre Steder, hvor de flygtede fra deres egen Mønt og efterhaanden regnede alt om i Sterling og Dollar. Den Forstaelse overfor disse Bevægelser, som den højtærede Finansminister udtalte, slutter jeg mig ganske til; men som jeg skal komme tilbage til, tror jeg samtidig, at Regeringen dog ogsaa har sit Ansvar.

Det egentlige i den højtærede Finansministers Mangel paa Sympati for dette Forslag var, at den første Virkning af denne Guld-told vilde blive en overordentlig stærk Prisstigning; saaledes som Ministerens Ord faldt. Jeg forstaar ikke, at man stadig væk kan tale om overordentlig stærke Prisstigninger som Følge af Toldsatserne, vi, som uden Spor af Guld-told eller andre Toldforhøjelser daglig ser de overordentlig stærke Prisstigninger for alle Hjemmenes store Forbrugsartikler indtræde automatisk som Følge af Kronens Fald! Det forekommer mig, at vi kun har eet at gøre for at standse dette Fald: at stabilisere Kronen; og havde vi ikke den faste Overbevisning, at dette vort Forslag er godt og vil være et Middel hertil, havde vi ikke fremsat det. Men vi har altsaa den Opfattelse, at en saadan valutaforbedrende Egenskab er indeholdt i vort Forslag, og jeg skal senere anføre yderligere Grunde herfor.